Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►**B** **NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 382/2001**

ze dne 26. února 2001

o provádění projektů na podporu spolupráce a obchodních vztahů mezi Evropskou unií a průmyslovými zeměmi Severní Ameriky, Dálného východu a Oceánie a o zrušení nařízení (ES) č. 1035/1999

(Úř. věst. L 57, 27.2.2001, s. 10)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►**M1**	Nařízení Rady (ES) č. 1900/2005 ze dne 21. listopadu 2005	L 303	22	22.11.2005

▼B

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 382/2001

ze dne 26. února 2001

o provádění projektů na podporu spolupráce a obchodních vztahů mezi Evropskou unií a průmyslovými zeměmi Severní Ameriky, Dálného východu a Oceánie a o zrušení nařízení (ES) č. 1035/1999

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 133 a článek 308 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Spolupráce a obchodní vztahy s průmyslovými zeměmi by měly být podporovány, jestliže je to ve společném zájmu Společenství a příslušné partnerské země.

(2) Evropský parlament přijal různá usnesení o vztazích mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými v letech 1994, 1998 a 1999. Evropská unie a Spojené státy americké se dohodly na posílení svých vztahů v Transatlantickém prohlášení z roku 1990, nové Transatlantické agendě z roku 1995, Transatlantickém hospodářském partnerství z roku 1998 a Bonnské deklaraci z roku 1999. Společná obchodní politika by měla být doplněna dalším rozšiřováním všeobecných znalostí formou intenzivnějšího dialogu mezi zúčastněnými stranami ve vztazích mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými.

(3) V roce 1996 přijal Evropský parlament usnesení a Hospodářský a sociální výbor stanovisko ke vztahům mezi Evropskou unií a Kanadou, vyzývající k užším vztahům s Kanadou. Evropská společenství a Kanada podepsaly v roce 1976 Rámcovou dohodu o obchodní a hospodářské spolupráci ([2]) a v roce 1990 Prohlášení o vztazích mezi Evropskou unií a Kanadou a v Plánu společné akce a ve Společném politickém prohlášení z roku 1996 se dohodly na posílení svých vztahů. Vztahy mezi Evropskou unií a Kanadou jsou všestrannější a Kanada je klíčovým partnerem v mnohostranných obchodních oblastech a v otázkách týkajících se globálních výzev a společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Proto je nezbytné dále posilovat tyto vztahy intenzivním procesem konzultací a spolupráce na rostoucím počtu otázek.

(4) Činnosti, na které se vztahují zvláštní nástroje, jako jsou dohody zřizující programy spolupráce v oblasti vysokoškolského vzdělávání a profesní přípravy, uzavřené mezi Společenstvím a Spojenými státy americkými a mezi Společenstvím a Kanadou, jsou tímto nařízením doplněny, nikoliv ovlivněny.

(5) Evropská unie a Japonsko se ve Společném prohlášení z roku 1991 rozhodly posílit vzájemný dialog, spolupráci a partnerství. Evropský parlament přijal usnesení ke sdělení Komise Radě nazvanému „Evropa a Japonsko: další postup" ([3]). V závěrech Rady ke sdělení Komise o Japonsku se uznávají odlišné a zvláštní problémy přístupu na japonský trh. Rada vyjádřila názor, že má být kladen důraz na zlepšení přístupu na japonský trh. Na základě toho přijala Rada rozhodnutí Rady (ES) č. 1035/1999 ze dne 11. května 1999 o provádění programu zvláštních opatření a činností ke zlepšení přístupu zboží Evropské unie a přeshraničních služeb na japonský trh Komisí ([4]). Použitelnost tohoto nařízení končí dnem 31. prosince 2001. Výsledky vyhodnocení výše popsaného programu Komise prokázaly užitečnost a účinnost tohoto programu. Proto se považuje za nezbytné nadále provádět

([1]) Stanovisko ze dne 31. ledna 2001 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).
([2]) Úř. věst. L 260, 24.9.1976, s. 2.
([3]) Úř. věst. C 304, 6.10.1997, s. 119.
([4]) Úř. věst. L 127, 21.5.1999, s. 1.

▼B

programy Komise, uvedené ve jmenovaném nařízení. Tímto nařízením není dotčeno rozhodnutí Rady 92/278/EHS ze dne 18. května 1992 o konsolidaci Střediska pro průmyslovou spolupráci mezi Evropským společenstvím a Japonskem ([1]), které zůstává nadále v platnosti. Nařízení (ES) č. 1035/1999 by mělo být zrušeno a nahrazeno tímto nařízením.

(6) Dvoustranná spolupráce s Korejskou republikou v hospodářské oblasti a dalších oblastech by měla být rozšířena v souladu se zásadami rámcové dohody o obchodu a spolupráci s Koreou, stanoviskem Evropského parlamentu a závěry Rady o Korejském poloostrově. Je třeba, aby Evropská unie podporovala uplatňování tržních zásad v Koreji a odstraňování stávajících překážek obchodu a investic.

(7) Evropská unie a Austrálie se ve Společném prohlášení z roku 1997 dohodly na posílení svých vztahů a na spolupráci v mnoha oblastech společných zájmů. Za účelem dalšího posilování těchto vztahů je nezbytný intenzivní proces konzultací a spolupráce na rostoucím počtu dvoustranných a mezinárodních otázek.

(8) Evropská unie a Nový Zéland se ve Společném prohlášení z roku 1999 dohodly posílit své vztahy a spolupráci založenou na společném zájmu na vzájemném prospěchu svých národů a dohodly se také poskytnout dlouhodobou perspektivu vzájemným vztahům.

(9) V současné době existuje velké množství malých rozpočtových položek, z nichž se financují různé činnosti Společenství související s podporou spolupráce a obchodních vztahů s průmyslovými státy uvedenými v tomto nařízení.V rámci těchto různých rozpočtových položek byly uvolněny některé rozpočtové prostředky na financování pilotních projektů a přípravných akcí. Po dvou letech zkušeností s těmito pilotními projekty a přípravnými akcemi prokázala dosud zavedená opatření svou užitečnost a potřebu jejich pokračování jakožto pravidelných činností. Společenství musí mít běžně k dispozici nezbytné prostředky, aby mohlo taková opatření provádět v budoucnosti. Proto se za účelem účinnosti, racionalizace a pokračování, považuje za nezbytné zřídit jednu rozpočtovou položku pro financování činností uvedených v tomto nařízení. To však nesmí ovlivňovat transparentnost používání těchto rozpočtových položek nezbytnou pro monitorovací postupy Evropského parlamentu.

(10) Opatření nezbytná pro používání tohoto nařízení je třeba přijmout v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ([2]).

(11) Členské státy primárně odpovídají za návrh a provádění programů opatření a činností na podporu úsilí svých vývozců o vytvoření podnikatelské přítomnosti na cizích trzích.

(12) Toto nařízení by nemělo mít vliv na činnosti členských států podporující jejich vývoz zboží a přeshraniční služby na trhy třetích zemí.

(13) Komise by měla spolupracovat s členskými státy při provádění zvláštního, sourodého a cíleného programu opatření a činností, který doplňuje a dále zhodnocuje úsilí členských států na japonském trhu.

(14) Na část činností spadajících do působnosti tohoto nařízení se vztahuje článek 133 Smlouvy; pro ostatní činnosti Smlouva nestanoví jiné pravomoci, než ty, které jsou uvedeny v jejím článku 308.

(15) Použitelnost tohoto nařízení končí dnem 31. prosince 2005,

([1]) Úř. věst. L 144, 26.5.1992, s. 19.
([2]) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 3.

▼B

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Společenství nadále provádí činnosti na podporu spolupráce a obchodních vztahů mezi Společenstvím a průmyslovými státy Severní Ameriky, Dálného východu a Oceánie.

Pro účely tohoto nařízení se průmyslovými zeměmi Severní Ameriky, Dálného východu a Oceánie rozumí Spojené státy, Kanada, Japonsko, Korejská republika (dále jen „Korea"), Austrálie a Nový Zéland (dále jen „partnerské země").

Článek 2

Výši finančních prostředků Společenství, která je považována za nezbytnou k provádění činností uvedených v tomto nařízení, každoročně stanoví rozpočtový orgán.

Článek 3

Spolupráce

Činnosti na podporu spolupráce jsou užívány k zajištění cílů stanovených v rámci různých dvoustranných nástrojů této oblasti mezi Evropskou unií a partnerskými zeměmi za účelem vytvoření výhodnějšího prostředí pro udržení a další rozvoj vztahů mezi Evropskou unií a partnerskými zeměmi.

Článek 4

Financování ze strany Společenství v oblasti spolupráce se týká zejména těchto typů činností:

a) vzdělávání a informování veřejnosti o dvoustranných vztazích mezi Evropskou unií a partnerskými zeměmi, zejména pokud jde o osoby, které přijímají rozhodnutí, vytvářejí stanoviska a další osoby, které jsou odpovědné za provádění těchto činností;

b) posilování kulturních, univerzitních a mezilidských styků;

c) podpory dialogu mezi politickými, hospodářskými a sociálními partnery a nevládními organizacemi v různých příslušných odvětvích;

d) výzkumné práce a studií určených k obohacení práce Komise za účelem dalšího rozvoje dvoustranných vztahů;

e) projektů spolupráce v oblasti vědy a techniky, energie, dopravy a životního prostředí;

f) rozšíření spolupráce mezi Evropskou unií a partnerskými zeměmi v oblasti cel;

g) zlepšení zviditelňování Evropské unie v partnerských zemích;

h) pilotních projektů, které by mohly následně vést k financování nových pravidelných činností.

Článek 5

Projekty spolupráce jsou financovány buď celkově z rozpočtu Společenství, nebo jsou spolufinancovány s dalšími zdroji v partnerských zemích případně v Evropské unii. Při provádění článku 4 Komise zajistí, aby byly projekty spolupráce po právní a obsahové stránce v souladu s činnostmi financovanými v rámci dalších příslušných politik Společenství.

▼M1

Ve vhodných případech, zejména v případě projektů v oblasti vzdělávání a odborné přípravy nebo jiných podobných projektů, z nichž mohou mít prospěch jednotlivci, může mít podpora Společenství formu grantů pro fyzické osoby. Tyto granty mohou mít formu stipendií.

▼B

Článek 6

Obchodní vztahy

1. Ve spolupráci s členskými státy, které jsou primárně odpovědné za návrh a provádění programů a činností na podporu vývozu zboží a přeshraničních služeb ze Společenství na trhy třetích zemí, provádí Společenství zvláštní, sourodý a cílený program opatření a činností, který doplňuje a dále zhodnocuje úsilí členských států a jiných veřejnoprávních subjektů Evropské unie na japonském trhu.

Činnosti členských států při určování a provádění politik, programů a ujednání na podporu vývozů zboží a přeshraničních služeb na trhy třetích zemí nejsou ovlivněny tímto nařízením.

2. Financování Společenství v této oblasti se týká zejména náboru, vzdělávání, přípravy na misi a účasti skupin evropských vedoucích pracovníků v oblasti obchodu, pracujících zejména v malých a středních podnicích, na činnostech prováděných v Japonsku a usilujících o zlepšení jejich podnikatelské přítomnosti na japonském trhu (kampaň „Brána do Japonska").

3. Kromě opatření uvedených v odstavci 2 může být případně poskytnuta podpora těmto činnostem a opatřením:

a) shromažďování informací a politickému poradenství, které se týká obchodních otázek souvisejících s Japonskem;

b) konferencím a seminářům konaným na podporu obchodních a investičních vztahů mezi Evropskou unií a Japonskem;

c) obchodním misím na vysoké úrovni zabývajícím se zvláštními problémy přístupu na japonský trh;

d) zvláštním činnostem, které usnadní přístup podnikům Společenství, zejména malým a středním podnikům, na japonský trh.

4. Při provádění odstavce 3 Komise zajistí plnou slučitelnost zvláštních činností s politikou Společenství a členských států.

Článek 7

Společenství bude nadále financovat vzdělávací programy pro vytvoření skupin evropských vedoucích pracovníků schopných komunikovat a pracovat v japonském a korejském obchodním prostředí („vzdělávací programy pro vedoucí pracovníky").

▼M1

Za tímto účelem může mít podpora Společenství formu grantů pro fyzické osoby. Tyto granty mohou mít formu stipendií.

▼B

Článek 8

Opatření nezbytná k provádění článků 6 a 7 jsou přijata v souladu s poradním postupem stanoveným článkem 9.

Článek 9

Prováděcí postupy

1. Komisi je nápomocen výbor.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 3 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

4. Komise pravidelně informuje Evropský parlament o práci výboru. Za tímto účelem obdrží programy schůzí výboru, návrh opatření předložených výboru k provádění projektů, výsledky hlasování a souhrny údajů z jednání schůzí.

▼B

Článek 10

1. Na žádost kteréhokoliv účastníka ve Společenství a v partnerských zemích poskytne Komise úplnou dokumentaci a všechny nezbytné informace o programech a podmínkách účasti.

2. Výsledky nabídkového řízení včetně informací o počtu přijatých nabídek, datu zadání zakázky a jména a adresy uchazečů, kterým byla zakázka přidělena, jsou zveřejněny na internetu. Výsledky budou rovněž pravidelně sdělovány Evropskému parlamentu.

Článek 11

Každé dva roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění tohoto nařízení. Zpráva stanoví výsledky provádění rozpočtu a uvádí činnosti a programy, financované v průběhu roku.

Kromě toho Komise vyhodnotí činnosti a programy financované v rámci tohoto nařízení, aby určila, zda dosáhly svých cílu. Toto vyhodnocení se provede do tří let po vstupu tohoto nařízení v platnost. V případě potřeby hodnotící zprávy zohledňují i smluvní závazky a zásady řádného hospodaření a obsahují výsledky rozboru efektivity nákladů.

Omezená část ročního rozpočtu se použije pro financování hodnotících studií činností a programů, jež se uskutečnily v rámci tohoto nařízení.

Článek 12

1. Nařízení (ES) č. 1035/1999 se zrušuje.

2. Jakýkoliv odkaz na zrušené nařízení se považuje za odkaz na toto nařízení.

Článek 13

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

▼M1

Jeho použitelnost končí dnem 31. prosince 2007.

▼B

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.